

Ministre for Forsvarsvæsenet. Hvad der er det Hensigtsmæssigste i saa Henseende, kan naturligvis afhænge af Omstændighederne, og navnlig vil det vel afhænge af, hvilke Personligheder der staa til Raadighed for den Conseilspræsident, som staa i Spidsen for Ministeriet. Særligt bemærkede den ærede Ordfører, at Ordningen af de særskilte Forsvarsværn meget lettere lod sig gennemføre under to særskilte Ministre end under en fælles; men saa kan jeg ikke se, hvorfor han har saameget imod, at der for Tiden er to Ministre; thi medens Ordningen af de to Værn ikke stod paa Dagsordenen paa den Tid, den ærede Ordfører angav, staa det jo netop paa Dagsordenen nu, nu skulle vi netop igjen til at forhandle om begge de to Værns Ordning, og det forekommer mig derfor, at den ærede Ordfører nævnte som Exempel paa de Urimeligheder, der fremkom derved, at der var to Ministre for Forsvarsvæsenet, at Krigsministeren kom til at bygge i Vandet og Marineministeren paa Landet; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvad enten der er fælles Minister eller to forskjellige Ministre, saa vil baade det, der bliver bygget paa Land, og det, der bygges i Vand, blive udført ganske paa samme Maade; det vil i ethvert Tilfælde blive udført under Ledelse af Ingenieurforpset, og det er altsaa ikke nogenisomhelst Forskjel i saa Henseende. Det er ganske vist, at de Rystbatterier, der ere paataente ved Aggersøfund, lige saa vel som Rystbatterierne ved Korsør, Nyborg og Søbefæstningen ved Kjøbenhavn, kunde henlægges under Krigsministeriet; naar en anden Ordning er foretrukken, saa ligger det deri, at det hele Anlæg er paataent for Flaadens Skyld, og at det derfor synes at være hensigtsmæssigere og lede til en større Enhed i Kommandoforholdene, om de bleve henlagte under Marineministeriet. Endelig skal jeg endnu med Hensyn til dette Spørgsmaal bemærke, at naar man har fundet, at det vilde være saa overordentlig urimeligt at have to særskilte Krigsministre, saa er det en Urimelighed, hvori saa godt som alle andre store og smaa Stater i Europa gjøre sig skyldige; saavidt jeg veed, er nemlig Østerrig den eneste Stat, der har et fælles Forsvarsministerium. — Jeg skal dernæst komme til en af de Ytringer, som den ærede Ordfører igaar fremsatte, nemlig, at man ikke kunde have den rette Tillid til Regjeringens Forslag, fordi flere Medlemmer af Regjeringen ogsaa vare Medlemmer af den forrige, som foreslog noget ganske Andet. Den Bebreidelse, som kunde ligge deri, maatte jo da nærmest være rettet imod den Forsvarsminister, der havde været Medlem af begge Regjeringerne, altsaa nærmest mod mig, da Krigsministeren som bestjendt ikke har været det. For det Første kunde jeg dertil bemærke, at jeg ikke var Medlem af den forrige Regjering den Gang, det tidligere Forslag blev

forelagt, og at der ikke, saalænge jeg var Medlem af den forrige Regjering har været foreslaaet Noget med Hensyn til nye Befæstninger; dog, dette skal jeg slet ikke holde mig til, men jeg skal tværtimod tilstaa, at jeg meget godt kunde have været med til at forelægge den forrige Regjering's Forslag ligesaa vel; som jeg har været med til den nuværendes. Jeg paastaar nemlig i Modsætning til, hvad der er blevet sagt fra flere Sider, at det, der nu er bragt frem, slet ikke er noget ganske Andet end det, der forrige Gang blev foreslaaet; det er noget Mindre, men ikke noget Andet. Naar jeg nu sammenholder de to Forslag, saa vil jeg først anføre, hvad der er ens i dem. Flaadens Udvikling er omtrent den samme, noget mindre i Omfang denne Gang end tidligere, men i det Væsentlige den samme. Flaadestationen i Aggersøfund findes ligeledes i begge Forslag. Det Samme er Tilfældet med Forslaget om at udvide Kjøbenhavns Søbefæstning og freindeles med Forslagene om Søbatterierne ved Korsør, ved Nyborg og ved Lillebelt. Naar vi nu komme til Forskjellighederne, saa er der for det Første to, som ere meget smaa. Der var i det tidligere Forslag et befæstet Anlæg paa Hindsholm, som var beregnet at skulle koste 25,000 Rd., saaledes at det ikke er Andet end et Anlæg, som man nogenlunde hurtigt maa kunne opføre, naar det maatte vise sig nødvendigt. Dernæst er der et Søbatteri ved Kronborg, som vel var et noget betydeligere Anlæg, idet det var beregnet at skulle koste 45,000 Rd. Dette Batteri kunde jeg ogsaa ønske nu; men det er i ethvert Fald ogsaa en af de Ting, der hurtigt vil kunne indrettes. Den store Forskjel mellem dette og det forrige Forslag er, at Kjøbenhavns Landbefæstning er udeladt af det foreliggende Forslag. Nu skal jeg først tilstaa, at jeg lægger megen Vægt paa Kjøbenhavns Landbefæstning; jeg kunde altsaa overmaade godt være gaaet med den forrige Regjering til at foreslaa den. Naar jeg nu imidlertid ogsaa har været med til et Forslag, hvori denne Landbefæstning er udeladt, saa er det alene, fordi jeg, saaledes som Situationen er for Dieblikket, har troet, at det vilde være saa godt som umuligt, at faae den sat igjennem og at det da vilde være godt, om man nu kunde opnaa det Mindre. Jeg tror, at der, som det ogsaa her er bemærket, først maa danne sig en stærkere Opinion end den, der nu er tilstede, for denne Befæstnings Nødvendighed, thi saalænge en saadan Opinion ikke er tilstede, vil det være meget vanskeligt at faae Bevilling til denne Befæstning, hvis Opførelse i flere Retninger vil koste betydelige Offre. Jeg skal derfor, ligesom det ærede Medlem for Mandens Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), sige, at det er en Sag, som neppe nu er moden til Afgjørelse; men ligesom andre ærede Medlemmer finder jeg, at det i og for sig er en for Forsvarsvæsenet i høj Grad ønskelig Foranstaltning. Det forekommer